

[Dohrmann]

nu – ingen ved, hvordan det vil udarte – går ind i olieeftersøgning, olieeftersøgning.

Det er så absolut noget, fremskridtspartiet vil gå imod. Vi mener, at det strider mod al sund fornuft, at det offentlige skal have både den store risiko og bestemmelsesretten over disse anliggender. Man bør i stedet for opstille nogle betingelser for private selskaber, og så kan man lade dem efterforske og finde frem til, hvad der eventuelt kan udnyttes og pumpes frem.

Dette forslag er efter min mening helt ved siden af. Vi fik en hjemmestyrelov for nogle år siden, og den er på visse punkter god nok, men der er så sandelig mange, mange ting, der stadig væk svæver i den blå luft.

Nu diskuterer vi i denne forbindelse efterforskning. Lad os nu prøve at tænke os den situation, at man virkelig finder noget i den grønlandske undergrund, noget af værdi, olie f.eks., og man skal til at udvinde det. Jeg er næsten sikker på, at som det hele flyder, og som det hele er kørt op – det har vi i øvrigt set med aktierne i Kryolitselskabet – vil der blive en strid, som der aldrig nogen sinde har været tidligere, mellem danske og grønlandske myndigheder.

Selv om det selvfølgelig gør ondt, at vi hvert eneste år skal sende så mange penge til Grønland, som vi gør, så tror jeg egentlig, at det ville være en af de største ulykker, der kunne ske, hvis man virkelig skulle finde råstoffer i undergrunden deroppe. Nu tror jeg i øvrigt ikke, at det, selv om man skulle finde forekomster i større mængder, vil være lønsomt i dag. Vi ser jo, hvordan selv arabiske lande har problemer med at få afsat deres olie til noget, de synes er en rimelig pris. På grund af de omkostninger, der vil være forbundet med noget sådant i Grønland, vil det slet ikke være lønsomt.

Som sagt kan vi ikke støtte de forslag, ministeren lægger på bordet. Vi mener, det er lige præcis det modsatte af privatisering: det er offentlig indblanding i nogle ting, som man skulle holde sig langt væk fra. Jeg vil gerne høre, hvilke kommentarer ministeren har til det, hvis den situation virkelig skulle opstå, at man fandt olie eller andre mineraler deroppe, som man skulle til at pumpe op eller bryde.

Jeg synes egentlig, at det, der burde være Grønlandsministerens fornemste opgave i dag, ikke var at komme med forslag af den

ne karakter, men simpelt hen at få afklaret det store spørgsmål om retten til den grønlandske undergrund. Man siger, at vi tilhører samme rige, uanset om vi bor her eller i Grønland. Når vi har pligten, som et flertal her mener, til at sende store beløb til Grønland hvert eneste år, så må det også være rimeligt, at den dag, det eventuelt giver overskud, så tilhører det rigsfællesskabet. Det andet er noget blandet noget. Det er en problemstilling, man blot har skubbet ud, men situationen kan jo opstå, hvor det virkelig bliver alvorligt.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Der er ikke så mange Grønlandslove i løbet af et folketingsår, og derfor håber jeg, at tinget accepterer, at jeg bruger lidt af tingets tid til at svare på de spørgsmål, der er rejst, og kommentere de bemærkninger, der har været.

Lad mig først sige, at jeg er meget glad for den klare og positive holdning, der med to undtagelser er kommet frem i forbindelse med disse lovforslag, der naturligvis ikke er en hastesag, som en enkelt ordfører har ment, men en dygtigt gennemført, igennem flere år grundigt forhandlet sag. For alle, der har arbejdet med og fulgt sagen, varmer det, at både fru Annelise Gotfredsen og hr. Ivar Hansen benyttede lejligheden til at rose det gode stykke arbejde, råstofforvaltningen har gjort. Når jeg som minister siger det, er det, fordi råstofforvaltningen ikke alene er en del af statsadministrationen. Den er samtidig sekretariat for fællesrådet, og dermed udtrykker råstofforvaltningen det, der er den positive kerne i hele fællesrådsordningen og i hele ordningen med de såkaldte ikke-levende ressourcer i Grønland. Så jeg er overordentlig glad for, at fru Annelise Gotfredsen, hr. Ivar Hansen og også hr. Søren B. Jørgensen, der har indsigt i tingene, roste det stykke arbejde.

Må jeg til hr. Søren B. Jørgensen sige, at jeg glæder mig over, at socialdemokratiet tilslutter sig forslagene, og også over, at vi i samråd kan drøfte detaljer. Jeg skal derfor bare tage et par af punkterne op her.

Det ene var, at hr. Søren B. Jørgensen måske udtrykte lidt ærgrelse over, at § 1 kun drejer sig om kulbrinteaktiviteten. Det har vi ment var hensigtsmæssigt, fordi koncessi-